

حدیث

امام هادی (ع) فرمودند:

حکمت و دانش در دل های فاسد اثر ندارد. (بهار الانوار)

واحه

بار غم عشق او را گردون نیرد تحمل چون می‌تواند کشیدن این پیکر لاغر من

صفای اصفهانی

اوقات شرعی امروز

اذان ظهر: ۵/۱۳ | غروب آفتاب: ۳۴/۱۹
اذان مغرب: ۵۳/۱۹ | نیمه شب شرعی: ۳۱/۰۰
اذان صبح (فردا): ۹/۵ | طلوع خورشید (فردا): ۳۶/۶

السلامة شهر رمضان الفضل

■ روزنامه فرهنگی، اجتماعی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران ■

شاپ: ۳۶۳۷-۱۷۳۵
پایگاه اطلاع رسانی:
www.jamejamdaily.ir
پست الکترونیکی:
info@jamejamdaily.ir

جامعه

| دوشنبه ۲۲ فروردین ۱۴۰۱ | ۹ رمضان ۱۴۴۳ | ۲۰ صفحه | سال بیست و دوم - شماره ۶۱۸۹ | استان تهران و البرز ۳۵۰۰ تومان - دیگر استان ها ۲۵۰۰ تومان | Monday - April 11th, 2022

■ تهران، بلوار میرداماد، جنب مسجد الغدير، شماره ۱۳۹
■ تلفن: ۰۲۱-۲۳۰۴۰۰۰ | دوزنگار تحریریه: ۲۳۰۴۴۴۳۳
■ سازمان توزیع: ۶۱۹۳۳۱۵ | کدپستی: ۱۹۱۱۶۱۸۳۱
■ امور مشترکین: ۶۱۹۳۳۱۵ | سازمان آگهی ها: ۴۹۱۰۵۰۰۰
■ شماره پیامک: ۳۰۰۰۱۱۲۴۰ | تلفن گویا: ۲۳۰۴۴۴۴۴
■ چاپ: چاپخانه روزنامه جام جم

امروز در تاریخ

■ آغاز عملیات بیت المقدس ۵ / ۱۳۴۷
■ زادروز ناصر هاشمی، بازیگر / ۱۳۳۵
■ سالمرگ حسین سرشار، هنرپیشه، استاد موسیقی و دیپلور ایرانی / ۱۳۷۵

دعای روز نهم ماه رمضان

اللهم اجعل لی فیہ نصیباً من رحمّک الواسعة واهدنی فیہ لیراهینک الشاطئة وخذ بناصیتی الی مَرْضَاتک الجامعة بِمَخْتِیک یا اَمَلُ الْمُشْتَاقین.

خدایا قرار بده برایم در آن بهرهای از رحمت فراوانت و راهنمایی‌ام کن در آن به برهان و راه‌های درخشانست و بگیر عنانم به سوی رضایت همه‌جانبه‌ات به دوستی خودای آرزوی مشتاقان

یادداشت روز

میثم اسماعیلی

جنایت و مکافات

نوروز رسانه‌های چاپی در طولانی‌ترین تعطیلات سالانه خود به سر می‌برند و رسانه‌های مجازی هم به واسطه تفریح و سفر شهروندان، مخاطبان چندانی ندارند. آن طور که از خبرها برمی‌آید، باید فروردین امسال را یکی از ماه‌های پر حادثه سال بدانیم. در میان این حوادث اما چیزی که بیشتر قابل تأمل است، افزایش آشکار میزان جرایمی همچون قتل، جنایت و خودکشی است. حتی این میزان آنقدر بوده که نمی‌توان فهرست وار به آن اشاره کرد. روان‌شناسان اجتماعی می‌گویند کاهش تاب‌آوری جامعه در برابر نااملاطماتی که به شکل محسوس‌تر بیشتر شده، یکی از عوامل افزایش میزان جرایم است. آنچه اما هشدارآمیز به نظر می‌رسد این است که در دو سال گذشته هشدارهای بسیاری در رابطه با سونامی آسیب‌های اجتماعی داده می‌شد و به نظر می‌رسد این موارد نشانه‌های ظهور این سونامی است. پیش از کرونا هم مادر حوزه شاخص‌های آسیب اجتماعی در وضعیت مناسبی قرار نداشتیم اما فراگیری کرونا همچون پیشران موثری در افزایش چشمگیر این حوزه‌ها عمل کرده است. در کنار آن، معیشت مردمان هم تغییر کرده و مشکلات اقتصادی آوار شده است. این موضوع را باید در کنار افزایش شگفت اختلالات روانی شهروندان بگذاریم که از سوی سازمان نظام روان‌شناسی عنوان شده‌بود، به همین دلایل است که شاید بتوان بالا رفتن میزان جنایت در بازه کوتاه ابتدای سال را به نوعی مربوط به همان هشدارهای دانست که پیش از این داده شده‌بود. موضوعی که همچنان باید در فهرست سیاست‌های اجتماعی به آن نگاهی ویژه شود تا حداقل از تلفات این سونامی به راه افتاده بکاهیم.

عکس روز

این عکس روز گذشته در جشنواره عکس نارین قرقرستان مدال طلای انجمن عکاسان آمریکا را کسب کرد. روایت علیرضا محمدی، عکاس این قاب را بخوانید.

روایت علیرضا محمدی از عکسی که سرشار از زندگی است

بوی خوش زندگی

همدردی، حس کم‌ثباتی است یا باید در قالب عمل دربیاید یا از بین می‌رود. مساله اینجا است که با احساساتی که برانگیخته و با اطلاعاتی که مخایره شده، چه باید کرد. همین گفته سوزان ساناک در کتاب شگفت (نظر به درد دیگران) را که درباره عکس‌ها منتشر شده، اگر درباره فریم ثبت شده سرشار از شور و زندگی علیرضا محمدی به کار بگیریم، چه پاسخی برپایان به همراه خواهد داشت؟ چرا این عکس اینقدر زنده است و اینقدر قصه و روایت دارد؟ قصه پشت این عکس چیست؟ علیرضا محمدی می‌گوید ثبت این عکس حاصل یک اتفاق معمولی بوده است. ماچرا این است که طبق رویه معمول کاری، او سال ۹۵ پیرو خبرهایی اولین کودک سرطانی، به بیمارستان شقای اهاوز که مخصوص کودکان سرطانی است، آقیش می‌شود اما خیلی زود تحت تاثیر فضای بیمارستان قرار می‌گیرد؛ کودکان سرطانی و پدران و مادرانی که حیران سلامت فرزندان‌شان هستند. خودش می‌گوید عادت دارد آدم‌های داخل ویزور دوربینش را به عنوان «سوژه» نبیند، گاه خودش را جای آنها می‌گذارد تا فهمی حداقلی از شرایط آنها به دست بیاورد. می‌گوید هر وقت با این رویه پیش‌رفته آن آدم‌های عکس‌ها را توانسته به نوعی ثبت کند؛ آبی که اتفاقا در عکسی که خودش نام «رهایی از سرطان» را بر آن گذاشته، خوب نشان داده شده است. علیرضا معتقد است خوش شانس هم بوده؛ چرا که چند ثانیه پس و پیش این لحظه، آن معناهای بصری نهفته در عکس را نشان نمی‌داد. بیرون آوردن لباس بیمارستانی از تن کودک، خنده دلخوشانه و سرشار از امید زن و البته شادی کودکانه مردی پشت شیشه ایزوله اتاق کودک. هر چند نسبت درست آدم‌ها آتی نیست که هر بیننده‌ای فکر می‌کند، چرا که زن داخل عکس عمه کودک و مرد شوهر عمه او است اما چیزی که اهمیت دارد، نه این نسبت آدم‌ها که بوی خوش زندگی است که با تماشای هریاره آن در فضا می‌پیچد.

بیشترین سرقت از منازل در چه کشورهایی رخ می‌دهد؟

پول را بردار و فرار کن!

همیشه در اعلام فهرست خوشحال‌ترین کشورها، نام کشور دانمارک هم به چشم می‌خورد. اما این کشور صاحب یک رکورد منفی جالب هم است. کشوری که صاحب بیشترین سرقت از منازل در اروپا است! دانمارک همچنان با ۶۲ درصد سرقت از منازل در هر ۱۰۰ هزار نفر، از نظر تعداد سرقت‌های خانگی بالاترین رتبه را در اروپا دارد. این کشور البته در سراسر جهان هم از این نظر در رتبه بالایی قرار دارد. بر اساس داده‌های گردآوری شده، دانمارک از نظر سرقت خانگی در رتبه هشتم جهان قرار دارد. پژوهشگران معتقدند یکی از دلایل احتمالی این نرخ نسبتاً بالا به دلیل نوع سازه و سبک معماری دانمارکی‌هاست.

 دانمارک ۶۰۲ گزارش در هر صد هزار نفر	 بلژیک ۴۱۰ گزارش در هر صد هزار نفر	 سوئد ۳۳۷ گزارش در هر صد هزار نفر
--	--	---

 ایتالیا ۲۷۶ گزارش در هر صد هزار نفر	 سوئیس ۲۵۰ گزارش در هر صد هزار نفر
--	--

 هلند ۲۲۶ گزارش در هر صد هزار نفر	 اسپانیا ۲۱۰ گزارش در هر صد هزار نفر
---	--

 یونان ۲۰۶ گزارش در هر صد هزار نفر
--

اعداد روز
۱۲۳

داده امروز همراه با حسرت بسیاری است.

غلارضا میری، نایب رئیس شورای ملی زعفران گفته است ۹۲ تا ۹۵ درصد زعفران دنیا در ایران تولید می‌شود، در حالی که به سبب بی‌توجهی به سیاست استفاده از فرآورش زعفران و صادرات محصولات فرآورده این محصول، فقط ۵ درصد بازار جهانی در دست ایران است. نکته در این است که متناسب نبود سهم بازار جهانی و میزان تولید، در حالی است که بدانیم در شرایط کنونی ارز آوری حاصل از صادرات ۳۰ میلیون دلار است، درحالی که با صادرات فرآورده‌های زعفران ارزآوری افزایش می‌یابد.

همچنان آمارهای مربوط به سفرهای نوروزی ادامه دارد. به عنوان مثال اعلام شده در تعطیلات نوروز امسال ۶۲ درصد تهرانی‌ها به مسافرت رفته‌اند. آن طور که گفته شده از هشت میلیون و ۳۰۰ هزار نفر جمعیت تهران، بیش از پنج میلیون و ۵۰۰ هزار نفر سفر کرده‌اند که معادل جمعیت ۶۲ درصد کل مردم تهران است. این میزان سفر تهرانی‌ها ۳۶ درصد کل سفرهای کشور را شامل می‌شود. البته همچنان در صدر مقاصد سفرها، استان‌های شمالی یعنی مازندران، گیلان و گرگان قرار دارند به این معنا که همچنان مقصد سفر تفریحی جامعه ایرانی مناطق شمالی ایران است.

در هفته سوم اولین ماه سال، میزان مراجعات سربایی در ارتباط با ابتلا به کرونا افزایش دارد و این مراجعات به اندازه‌ای است که رزمه پیک هفتم کرونا به گوش می‌رسد. حالا اما بر اساس اعلام معاونت بهداشت وزارت بهداشت، میزان رعایت پروتکل‌های بهداشتی در کشور طی هفته منتهی به ۲۰ فروردین ۱۴۰۱ همچنان پایین و بالغ بر ۵۱/۶۲ درصد بوده است. آن‌طور که آمارهای وزارت بهداشت نشان می‌دهد میانگین استفاده از ماسک در شاغلان و خدمت گیرندگان به تفکیک اماکن عمومی کشور نیز بالغ بر ۴۸/۶۳ درصد بوده است که بیشترین میزان استفاده از ماسک در اماکن عمومی مربوط به دانشگاه‌ها با ۹۴/۸۷ درصد و کمترین میزان استفاده از ماسک مربوط به نانوایی‌ها با ۴۱/۳۱ درصد است.

۵۷ درصد

چهره روز

امروز ۲۶ سال از خاموشی صدای پرشکوه

سینمای ایران می‌گذرد

علیه فراموشی

وقتی از حسین سرشار حرف می‌زنیم یادچه می‌افتیم؟ مردی خوش پوش و البته با صدایی پرشکوه و پرچم که در هنرهای بسیاری از جمله دوبله، اپرا و سینما از جمله سرآمدان بوده است. اما شمایل حسین سرشار در حافظه تصویری چند نسل از ما مربوط به یک سکانس از فیلم ماندگار اجاره نشین‌ها ساخته داریوش مهرجویی است. در دقایق پایانی این فیلم چایی که خانه به دلایل بسیاری در حال انفجار و ویرانی است حسین سرشار به عنوان یکی از ساکنان آن خانه، معصومانه دارد راه پله‌ها را جارو و آب آوار شده در ساختمان را کودکانه با کاسه جمع می‌کند. این تصویر یکی از قاب‌های ماندگار ما از اوست؛ هر چند حضور حسین سرشار در سینمای ایران محدود به این اثر نیست و نقش‌های کوتاه اما به یادماندنی‌اش در فیلم‌های «هامون» و «ای ایران» هم قابل توجه است. فارغ از هنر او اما مرگ تراژیک حسین سرشار هم در خاطره جمعی ما باقی مانده است. روز هجدهم آذر ۱۳۷۴ در صفحه نهم روزنامه کیهان، لایه‌لای آگهی‌های افزایش سرمایه و گمرک جنوب و شرکت برق منطقه‌ای آگهی کوچکی با یک عکس نه چندان واضح به شیوه آگهی‌های مرسوم چاپ شده است. «صاحب عکس فوق به نام حسین سرشار ۶۰ ساله از تاریخ ۷۴/۸/۲۶ از منزل خارج و تاکنون مراجعت ننموده است. خواهشمند است کسانی که از نامبرده اطلاعی دارند با تلفن‌های زیر تماس بگیرند و خانواده‌ای را از نگرانی برهانند. ضمناً نامبرده به بیماری آلزایمر مبتلا می‌باشد.» آگهی غریب و دردناک از بازگویی که سرشار از زندگی بود. هر چند او پس از انتشار این آگهی در یکی از خیابان‌های شهرهای جنوبی پیدا شد اما زیاد تاب نیاورد و سال بعد از آن صدایش برای همیشه خاموش شد. امروز ۲۶ سال از آن روز می‌گذرد.